YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

6 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa C-148/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi S. Dragone ja F. P. Ruggeri Laderchi, ja sittemmin S. Dragone ja L. Visaggio, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään professori U. Leanza, avustajanaan valtionasiamies G. De Bellis, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut

— hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 76/895/ETY, viljojen torjunta-ainejäämistä annetun direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 86/363/ETY ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun direktiivin 90/642/ETY muuttamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/41/EY (EYVL L 184, s. 33),

— direktiivin 77/99/ETY ja direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta jauhettuun lihaan, lihavalmisteisiin ja tiettyihin muihin eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavien sääntöjen osalta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/76/EY (EYVL 1998, L 10, s. 25),

— toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/51/EY (EYVL L 208, s. 43)

eikä perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.9.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.4.2000 ja jossa

yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut

— hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 76/895/ETY, viljojen torjunta-ainejäämistä annetun direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 86/363/ETY ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun direktiivin 90/642/ETY muuttamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/41/EY (EYVL L 184, s. 33),

— direktiivin 77/99/ETY ja direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta jauhettuun lihaan, lihavalmisteisiin ja tiettyihin muihin eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavien sääntöjen osalta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/76/EY (EYVL 1998, L 10, s. 25),

— toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/51/EY (EYVL L 208, s. 43),

eikä perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

Yhteisön lainsäädäntö

2 Direktiivin 97/41/EY 5 artiklan ensimmäisen alakohdan, direktiivin 97/76/EY 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja direktiivin 98/51/EY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden olisi pitänyt saattaa kunkin direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31.12.1998.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

3 Koska direktiivejä 97/41/EY, 97/76/EY ja 98/51/EY ei ollut saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä säädetyssä määräajassa tai ainakaan se ei ollut ilmoittanut niiden täytäntöönpanemiseksi annetuista toimista, komissio aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Komissio kehotti virallisella huomautuksella Italian tasavaltaa esittämään huomautuksensa ja lähetti tämän jälkeen 14.7.1999 Italian tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Koska Italian tasavalta ei ollut toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä velvoitteidensa täyttämiseksi, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

4 Italian tasavalta on myöntänyt vastineessaan, että edellä mainittuja direktiivejä ei ollut saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa.

5 Se on kuitenkin todennut, että direktiivit 97/41/EY ja 97/76/EY on täytäntöönpantu kyseisen määräajan päättymisen jälkeen, ja antanut tiedoksi näiden direktiivien täytäntöönpanemisesta annetun ministeriön päätöksen ja decreto-leggen. Se on todennut direktiivin 98/51/EY osalta, että menettelyä sen täytäntöönpanoa koskevan ministeriön päätöksen antamiseksi ollaan saattamassa päätökseen.

6 Näiden seikkojen perusteella komissio luopui kirjallisen menettelyn päätyttyä kanteen siitä osasta, joka koskee direktiivien 97/41/EY ja 97/76/EY täytäntöönpanon laiminlyöntiä. Se pysytti sitä vastoin sen osan kanteestaan, joka koskee direktiivin 98/51/EY täytäntöönpanon laiminlyöntiä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

7 Direktiivin 98/51/EY täytäntöönpanon osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. erityisesti asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta).

8 Esillä olevassa asiassa ei ole kiistetty sitä, että direktiiviä 98/51/EY ei ole pantu täytäntöön perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa. Näissä olosuhteissa komission kanne on näin ollen perusteltu.

9 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 98/51/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

10 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut siltä osin kuin kanne koskee direktiiviä 98/51/EY.

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan kanteensa peruuttavan pyynnöstä vastapuoli velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se vastapuolen menettelyn vuoksi katsotaan kohtuulliseksi. Ottaen huomioon Italian tasavallan menettelyn, eli sen, että se on toteuttanut direktiivien 97/41/EY ja 97/76/EY täytäntöönpanoa koskevat tarvittavat toimet vasta kanteen nostamisen jälkeen, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa siltä osin kuin kanne koskee näitä kahta direktiiviä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/51/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

von Bahr La Pergola Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä joulukuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

S. von Bahr

neljännen jaoston puheenjohtaja